

blikket om Fisterbefolkningen i Almindelighed, men om et specielt Forslag. Smidertid kan det, som det ærede Medlem vilde sige, bringes i nogen Forbindelse med Forslaget, og indskrænker det sig til en Hensigt, som det før hed, istedetfor at blive en almindelig Drøftelse, har det ærede Medlem Ordet til at benytte det paa den angivne Maade.

Sauerstev: Ja, der er neppe nogen Sandsynlighed for, at Forslaget vil blive vedtaget, da de ærede Forlagsstillere have fundet sig foranledigede til at tage det tilbage. Jeg skal derfor heller ikke foranlede en Afstemning derover. Dog nærer jeg det lille Haab, at den ærede Minister vil tage alt det Hensyn, han kan, til denne store, vigtige Sag. Jeg tager saaledes Forslaget tilbage.

Formanden: Forslaget er saaledes paa ny taget tilbage; jeg antager ikke, at Nogen vil op-tage det.

Da dette ikke var Tilfældet, bortfaldt Forslaget.

Ordføreren (Kellermann): Ærede Medlemmer ville se, at det Forslag, som Udvalget har stillet, kun er af ganske formel Betydning. I § 26, Post 39, lyder det sidste Stykke saaledes: „Disse Regler komme ikke til Anvendelse paa det kongelige Theaters og Kapels eller paa Telegrafvesenets Personale, saafremt Forslag til Lov om Telegrafvesenets Lønninger maatte blive vedtaget.“ Da nu dette Lovforslag er vedtaget, følger det jo af sig selv, at disse Ord: „saafremt Forslag til Lov om Telegrafvesenets Lønninger bliver vedtaget“, bør udgaa, og det er kun det, hvorpaa vort Ændringsforslag gaar ud.

Formanden: Jeg betragter dette Forslags Indhold som ganske naturlig givet ved de forhaandenværende Forhold og anser ikke formelig Afstemning over Forslaget for nødvendig.

Da der saaledes ikke længere findes noget uafgjort Ændringsforslag, foreligger Lovforslaget i dets Helhed til Forhandling. Hvis Ingen ønsker Ordet, kunne vi gaa til Afstemning.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 50 Stemmer.

Formanden: Da Lovforslaget er under-gaaet Forandringer i dette Æhing, vil det være at

tilbagefende til det andet Æhing med Anmodning om, at det der maa blive forelagt paa ny.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Forandring i Bygningslov for Staden Kjøbenhavn af 21de November 1871“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2343 ff.)

Kanfer: Jeg vil tillade mig at udtale det Ønske, at det maa lykkes at blive færdig med denne lille Lov i indværende Session. Jeg tror, at de Bestemmelser, den indeholder, ville være overordentlig gavnlige for Udgøvelsen af en Mængde paatænkte Byggearbejder, ligesom den Omstændighed, at disse eller lignende Bestemmelser ikke have været tilfede tidligere, har været meget uheldigt under det overordentlig udstrakte Byggeri, som har fundet Sted i de Aar, der ere fulgte efter den nuværende Byggelovs Udkommen. Navnlig Lovens § 2 vil ganske vist kunne udøve en meget gavnlig Indflydelse, den Paragraph nemlig, der bestemmer de Fordringer, som skulle stilles til det ubebyggede Areal. Efter Loven af 21de Novbr. 1871 skal det ubebyggede Areal være $\frac{1}{4}$ indenfor Voldene og $\frac{1}{3}$ udenfor Voldene, Hjørnebygninger medtagne, og der er nu her foreslaaet en Forandring, rigtignok til at modvirke de Misbrug, der i Spekulationens Interesse ere gjorte, hvad Benyttelsen af det ubebyggede Areal angaar. Man har nemlig set Bygningskomplekser anlagte paa saadan Maade, at det ubebyggede Areal, istedetfor at blive benyttet til at give tilstrækkelig Lys og Luft, er blevet udlagt i Skikkelse af temmelig smalle Gange omkring vedkommende Bygninger. Bestemmelserne i § 2 kunne nu godt medføre, at det ubebyggede Areal undertiden bliver mere end $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af det samlede Areal, idet der fordrer en vis Bidde mellem de forskellige Bygninger af samme Komplex, ligesom mellem en Bygning og Byggegrundens Grændse. Det er en Bestemmelse, som bedre end de nævnte Bestemmelser vil ramme det Tilfælde, idet nemlig Gaardspladsens Størrelse er sat i et bestemt Forhold til Høiden af de Bygninger, for hvilke den skal være Gaardsplads. Det bestemmes saaledes, at det ubebyggede Areal i ingen Retning, altsaa selv ikke, om der ikke vender Binduer ud dertil, maa have et mindre Tvermaal end 4 Alen; vender derimod Binduer ud dertil, skal det ubebyggede Areal mindste Brede være $\frac{1}{4}$ af de tilstødende Bygningers Høide plus 3 Alen, og have begge til samme Eiendom modstaaende Bygninger Binduer imod Areal, skal Tvernittet være 3 Alen med Tillæg af $\frac{1}{4}$ af de tvende Bygningers samlede Høide. Det gives dog den Lettelse, at